

Udgifter i forbindelse med samvær med barnet har ikke betydning for størrelsen af det bidrag, som den pågældende forælder kan pålægges at betale, fordi udgifter under et samvær ikke anses for et led i forsørgelsen af barnet.

Justitsministeriet er ikke i besiddelse af statistiske oplysninger om den gennemsnitlige størrelse af fastsatte eller aftalte børnebidrag.

Spm. nr. S 2616

Til justitsministeren (28/6 02) af:

Margrethe Vestager (RV):

»Hvordan vurderer ministeren statsamters fastsættelse af fædres børnebidrag til børn, som har fast bopæl hos moderen, samt størrelsen af det gennemsnitlige beløb faderen betaler til barnet opdelt på henholdsvis børnebidrag og »anden« betaling under samvær med barnet, der godt kan bo meget hos faderen, selv om moderen får børnebidrag og endvidere oplyse, om der er forskelle i beløbene afhængigt af, om barnets forældres indbyrdes aftaler foregår i mindelighed eller ej?«

Begrundelse

Baggrunden for spørgsmålet er et stigende antal henvendelser fra fædre, der stiller sig uenige med lovgivningen på området.

Svar (17/7 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

I januar 2001 afgav Justitsministeriets Børnelovsudvalg en betænkning om børns forsørgelse (betænkning nr. 1389), der indeholder et forslag til en gennemgribende lovændring på området. Vedrørende udmåling af børnebidrag forslår udvalget overordnet en væsentlig forøgelse af bidraget. Dette begrundes bl.a. med, at bidraget i Danmark er meget lavere end i en række andre lande, herunder de nordiske.

Udvalget har ikke taget stilling til, hvor meget bidraget skal forhøjes. Udvalget har heller ikke taget stilling til, om bidraget som hidtil skal være fradragsberettiget, og til om der ske en til-

svarende forhøjelse af de særlige børnetilskud, der udbetales til bl.a. børn af enker/enkemænd og pensionister. Hvis forhøjelsen bliver fuldt ud fradragsberettiget, vil en gennemførelse af forslaget medføre et ganske betydeligt indtægtstab for staten.

Endvidere foreslår udvalget, at der skal kunne ske reduktion i bidragsbeløbet, hvis der er særligt omfattende samvær mellem den bidragspligtige og barnet. Som eksempel nævner udvalget, at 136 dages samvær om året vil kunne opfylde denne betingelse.

Betænkningen har været til høring hos en række myndigheder og organisationer. I adskillige af svarene er der givet udtryk for betænkeligheder. Det drejer sig bl.a. om, hvorvidt ændringen vil medføre en optrapning af samværskonflikterne. Endvidere er det blevet anført, at forslaget om en forhøjelse af bidraget vil bevirke, at enlige forældre vil kunne tjene penge på at have børnene boende, og at det kan forekomme uretfærdigt, at den, der ikke har børnene boende, skal betale alle transportudgifterne ved samvær.

På denne baggrund har jeg vurderet, at der er behov for nærmere undersøgelser af, hvordan de spørgsmål, som betænkningen ikke tager stilling til, og de spørgsmål, som er rejst i høringsvarene, kan løses. Det må i den forbindelse overvejes, hvordan en eventuel gennemførelse af udvalgets forslag vil kunne finansieres.

Vedrørende fastsættelsen af størrelsen af bidrag til børns forsørgelse henvises i øvrigt til besvarelsen af S 2615 (2. samling).

Spm. nr. S 2480

Til indenrigs- og sundhedsministeren (14/6 02) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Vil ministeren tage initiativ til lovgivning vedrørende piercing, herunder

- hvilke krav, der skal stilles til en person, som kan tilbyde og udføre piercing,
- hvilke krav, der stilles til lokaliteterne, som piercing udføres i, samt
- hvilken aldersgrænse der skal gælde for piercing af børn og unge?«